

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS BEHAR • MAAMAR 3

ביאור הדברים ע"פ את שבתותי כו'

Explicação das palavras
“Guardareis os Meus Shabatot”

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzchak

LikuteiTorah.com

A PARASHÁ CHASSÍDICA

likuteitorah.com/pt/likutei-torah/behar/3/

1 ביאור הדברים ע"פ את שבתותי כו'. ענין תשמרו ותיראו יובן בהקדים ענין בחיי שם שארז"ל [שאמרו רבותינו זכרונם לברכה] עד שלא נברא העולם היה הוא ושמו לבד.

Uma explicação das palavras do versículo “Meus Shabatot”, etc. O significado de “guardareis” e “temereis” será compreendido após introduzir o conceito do nível de um Nome, conforme disseram nossos Sábios, de abençoada memória: “Antes de o mundo ser criado, existiam somente Ele e Seu Nome.”

כי הנה השמות הם המחברים האורות עם הכלים, פי' עד"מ שם האדם שבו ועל ידו הוא פונה לקוראי בשמו אבל כשהוא בפני עצמו אינו צריך לשמו כלל,

Pois os Nomes são aquilo que une as luzes aos recipientes. Isto é, por meio de uma analogia: o nome de uma pessoa, por meio do qual e através do qual ela se volta para aqueles que a chamam por seu nome; mas, quando está sozinha, não precisa de seu nome de modo algum.

נמצא ענין בחיי השם הוא שבו ועל ידו ממשיכים אותו שיהיה נמשך ומתגלה. כמו כן יובן למעלה ענין השמות הוא שהם המחברים האורות עם הכלים.

Conclui-se que o significado do nível do nome é que, por meio dele e através dele, alguém é atraído para fora, de modo que se manifeste e seja revelado. Assim também se compreenderá o que ocorre no Alto: os Nomes são aquilo que une as luzes aos recipientes.

(ועי' מ"ש בד"ה בעצם היום הזה יצאו כל צבאות בפי' בא דשם נת' [נתבאר] דשאר השמות מלבד שם הוי' הם בהכלים דע"ס [דעשר ספירות].

(E veja o que está escrito no discurso que começa com “Naquele mesmo dia saíram todas as hostes”, na Parashat Bo, onde se explica que os outros Nomes, além do Nome Havayá, estão nos recipientes das Dez Sefirot.

אך מבואר במ"א בשם הבעש"ט [הבעל שם טוב] נ"ע [נשמתו עדן] דאין ר"ל [רוצה לומר] שהשמות הן הכלים עצמן דהא הכלים הם המדות והשם קאי להבורא עצמו שהוא עצמו כביכול נקי אל

Mas explica-se em outro lugar, em nome do Báal Shem Tov, de memória abençoada, que isso não quer dizer que os Nomes sejam os próprios recipientes, pois os recipientes são os atributos (midot), ao passo que o Nome se refere ao próprio Criador, pois Ele próprio, por assim dizer, é chamado El,

וכמאמר אליו ולא למדותיו אלא מ"ש שהשמות הן בהכלים פי' שהם החיות וההארה מאור א"ס המלוכש בהכלי ומחיה את הכלי כי הכלים יש בהן חיות מאור א"ס מלבד האור המלוכש בהם.

conforme diz o ensinamento: "A Ele, e não a Seus atributos." Portanto, o que está escrito — que os Nomes estão nos recipientes — significa que eles são a força vital e a iluminação da Luz Infinita (Or Ein Sof), que está investida no recipiente e lhe dá vida; pois os recipientes contêm força vital da Luz Infinita, além da luz que está investida neles.

וזהו ענין שאר השמות שאינן נמחקין אמנם שם הוי' הוא המשכת האור בהכלי שמחבר וממשיך האור בהכלי).

Este é o significado dos outros Nomes, que não podem ser apagados. O Nome Havayá, porém, é a atração da luz para dentro do recipiente: ele une a luz ao recipiente e a atrai para dentro dele.)

והנה ענין השמות למעלה הם בחי' האותיות ע"ב [שם ע"ב] ס"ג [שם ס"ג] מילוי יודי"ן מילוי ההי"ן כו' והנה עד"מ למטה אף שהתהוות האותיות הוא מן השכל עכ"ז [עם כל זה]

Ora, os Nomes no Alto são o nível das letras: o Nome Av (72), o Nome Sag (63), a grafia expandida (milui) com yudim, a grafia expandida com heis, etc. E, como analogia, embaixo: embora as letras se originem do intelecto, ainda assim

אין מהות האותיות מערך מהות השכל כלל שהשכל עצמו הוא מהות השכלה וההשכלה מעורר את המדות להיות מתאוה עד"מ למה שהשכל מורה שהוא טוב

a essência das letras não tem absolutamente nenhuma comparação com a essência do intelecto. Pois o próprio intelecto é a própria essência da compreensão, e a compreensão desperta os atributos, de modo que a pessoa deseje, por exemplo, aquilo que o intelecto lhe mostra ser bom.

ונמצא שהמדות יש להם שייכות ממש להשכל ומתאחדים זע"ז [זה עם זה / זה על זה] אבל אין כן האותיות שהם רק לכושים להשכל.

Conclui-se que os atributos têm uma ligação real com o intelecto e se unem uns aos outros; mas não é assim com as letras, que são apenas vestimentas do intelecto.

(וכמו הלבוש שאינו מתאחד כ"כ [כל כך] עם המלוכש בו וכלבוש תחליפם ויחלופו אבל התאחדות המדות עם השכל הוא כמו התאחדות הגוף עם הנפש שהיו לאחדים ממש

(Como uma vestimenta, que não se une tanto àquele que a veste, e [como está escrito:] "Como uma vestimenta, Tu as trocas, e elas passam." Mas a união dos atributos com o intelecto é como a união do corpo com a alma, que se tornaram verdadeiramente um.

והיינו לפי שהאותיות הם בחי' דומם משא"כ המדות ועמ"ש בפי' בראשית ע"פ וייצר כו' ובד"ה בכ"ה בכסלו בפי' וישב גבי חומת בת ציון, ועמ"ש מענין לבוש וגוף בד"ה זכור ושמור בדבור אחד נאמרו).

Isso porque as letras pertencem ao nível do inanimado, ao contrário dos atributos. Veja também o que está escrito na Parashá Bereshit, sobre o versículo “E Ele formou”, etc., e no discurso que começa “No dia vinte e cinco de Kislev”, na Parashá Vayeshev, a respeito de “a muralha da filha de Tsión”; e veja o que está escrito sobre o tema da vestimenta e do corpo no discurso que começa “‘Lembra’ e ‘Guarda’ foram ditos numa única enunciação”).

דהיינו שמ"מ אי אפשר לתפוס את השכל רק ע"י אותיות והם בחי' לבושים הפנימים שגם המדות שבאדם אין מקבלים שפע השכל להיות נמשך במדה אלא ע"י האותיות שהרי מחשבה שחושב השכל הוא בחי' אותיות.

Isto é, ainda assim, não é possível apreender o intelecto senão por meio das letras, e elas são o nível das vestimentas interiores. Pois até os atributos de uma pessoa não recebem o fluxo do intelecto, para que este seja conduzido a um atributo, senão por meio das letras, uma vez que o pensamento no qual a pessoa pensa a ideia é o nível das letras.

(ועד"ז יובן ענין השמות למעלה כמו שם ע"ב [שם ע"ב] דיודי"ן הוא המביא אור דחכמה שיתלבש בכלי החכמה כמו שהאותיות מחברים השכל והמדות עד"מ).

(E, da mesma forma, será compreendido o tema dos Nomes no Alto: por exemplo, o Nome Av de yuds é o que faz com que a luz de Chochmá (sabedoria) se revista no recipiente de Chochmá, assim como, por analogia, as letras unem o intelecto e os atributos.)

והנה עפ"ז [על פי זה] יובן מעט מ"ש בע"ה [בעץ חיים] בענין הצמצום שהיה באור א"ס ונשאר מקום פנוי (כמ"ש בשער עגולים ויושר ענף ב')

Ora, com base nisso, podemos compreender um pouco do que está escrito em Etz Chaim sobre o tsimtsum (contração) que ocorreu na Luz Infinita (Or Ein Sof), deixando um espaço vazio (como está escrito em Sha'ar Iggulim VeYosher, Branch 2).

ואיתא באוצ"ח [באוצרות חיים] בתחלתו בהג"ה [בהגהה] דמ"ש מקום פנוי וחלל הוא לאו דוקא כי נשאר שם רשימו מהאור,

E está declarado em Otzros Chaim, logo no início, numa nota, que aquilo que está escrito — “um espaço vazio e um vácuo” — não deve ser entendido literalmente, pois ali permaneceu um reshimu (impressão) da luz;

אבל לגבי הא"ס נקי חלל ובע"ח [ובעץ חיים] אינו מבואר ענין הרשימו רק בס פר עמק המלך ביאר זה שהוא בחינת אותיות רל"א שערים פנים ואחור כו'

mas, em relação ao Infinito (Ein Sof), ele é chamado de vazio. E em Etz Chaim não se explica a natureza do reshimu; somente no livro Emek HaMelech ele a explicou: que é o nível das letras, os 231 portões, em ordem direta e inversa etc.

(וע' מזה ג"כ בזהר הרקיע בפ' בראשית על דט"ו ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם. ועמש"ל [ועיין מה שכתוב לעיל] ע"פ אני ישנה ולבי ער. בענין האותיות שאלוני כו')

(E veja também sobre isso em Zohar HaRakia, sobre Parshas Bereishis, no fólho 15, e em Mikdash Melech, lá. E veja o que foi escrito acima sobre o versículo “Durmo, mas meu coração está desperto”, a respeito de “Perguntai-Me sobre as letras” etc.)

והיינו שהצמצום היה שלא יהיה גילוי האור א"ס ע"י האותיות, וז"ש [וזהו שכתוב] בע"ח [בעץ חיים] שהאור נסתלק ופ"י דאיך שיך נסתלק כי אינו בגדר מקום,

Isto é, o tsimtsum consistiu em que não houvesse revelação da Luz Infinita por meio das letras. E este é [o sentido de] o que está escrito em Etz Chaim, que a luz se retirou. E a explicação é: como se pode dizer “se retirou”, uma vez que ela não está sujeita às limitações do espaço?

ועוד דהלא את השמים ואת הארץ אני מלא כתיב אלא דר"ל [דרוצה לומר] שהוא בבחי' העלם ואינו מתגלה ע"י האותיות ולא

Além disso, está escrito: “Acaso não preencho os céus e a terra?” Antes, significa que ela se encontra em estado de ocultação e não é revelada por meio das letras, e não

כמו קודם הצמצום שהיה נמשך ומתגלה האור ע"י האותיות רק האותיות לבד נשארים בלי גילוי האור וזהו ענין הרשימו כו'.

como antes do tsimtsum, quando a luz era trazida e revelada por meio das letras; somente as próprias letras permanecem, sem a revelação da luz. E este é o significado do reshimu etc.

דהנה עד"מ למטה הרי האותיות מהותן ועצמותן אינן ערוך למהות השכל. רק שהם כמו לבוש לבד ויכולים להבין על ידם השכל.

Pois, a título de analogia, no plano inferior, as letras, por sua natureza e essência, não têm qualquer comparação com a essência da ideia. São apenas como uma vestimenta, e por meio delas pode-se compreender a ideia.

2 והיינו מי שהוא חכם. אבל מי שאינו חכם ואין לו לב להבין השכל רק מ"מ תופס ומשיג האותיות לבד הרי השכל הוא בבחי' הסתלקות ממנו לגמרי היינו בבחי' העלם.

Isto é, no caso de alguém que é sábio. Mas alguém que não é sábio e não tem coração para compreender a ideia, mas, ainda assim, apreende e entende apenas as letras: a ideia está em completo estado de afastamento dele, isto é, em estado de ocultação.

ואע"פ [ואף על פי] שתופס האותיות הרי הם מצד עצמן אינן שייכים למהות השכל כלל א"כ השכל הוא בבחי' העלם והסתלקות ממנו ומה שתופס האותיות זהו כמו רשימו בלבד.

E, embora apreenda as letras, elas, por si mesmas, não têm absolutamente nenhuma relação com a essência da ideia. Sendo assim, a ideia está em estado de ocultação e afastamento dele, e o que ele apreende das letras é como um mero reshimu (impressão).

3 ויובן זה יותר כמו עד"מ בדיבור תוספת שהשכלת ר"י [רבינו יצחק] בעל התוספת נכתבה בדיו ונייר הרי אין הדיו ונייר מערך מהות השכלת ר"י [רבינו יצחק] המונחת ומיוחדת עמוגנזי מרומים רק שהחכם והלומד יוכל

Isso será mais bem compreendido por meio de uma analogia extraída de um comentário dos Tosafot: a percepção intelectual do Ri, o Tosafista, foi escrita com tinta sobre papel, e a tinta e o papel não se comparam à essência da percepção intelectual do Ri, que está guardada e unida a ele nos tesouros celestiais; somente alguém sábio e instruído pode

להבין ולעמוד על ההשכלה ע"י אמצעות האותיות (והיינו לפי שהוא חכם ויש לו לב להבין מצד עצמו) עם היותן גשמיים בדיו ונייר.

compreender e apreender essa percepção intelectual por meio das letras (isto é, porque é sábio e tem um coração capaz de compreender por si mesmo), embora elas sejam materiais, feitas de tinta e papel.

אכן מי שאינו חכם לא יבין כלום מההשכלה ואף שתופס האותיות היטב מ"מ ההשכלה היא בעלם והסתלקות ממנו כיון שאין ההשכלה מערך מהות האותיות מצד עצמן.

Mas quem não é sábio nada compreenderá dessa percepção intelectual; embora apreenda bem as letras, a percepção intelectual permanece, ainda assim, oculta e retirada dele, pois não há comparação entre a essência da percepção intelectual e a essência das letras em si mesmas.

וכך עד"י יובן הנמשל למעלה בענין הצמצום שנסתלק האור להיות בבחי' העלם היינו שלא ניתן להיות גילוי האור ע"י האותיות,

E, de modo semelhante, compreender-se-á o análogo nos mundos superiores a respeito do tsimtsum (contração): a luz retirou-se para estar num estado de ocultação, isto é, não foi permitido que a luz se revelasse por meio das letras

(כמו עד"מ למטה שהרי ע"י האותיות לא יובן השכל כלל רק למי שהוא חכם ומבין מצד רוח חכמתו ובינתו,

(como na analogia dos mundos inferiores: a ideia não será compreendida de modo algum por meio das letras, exceto por alguém sábio, que compreende pelo espírito de sua própria sabedoria e entendimento;

אבל הרי יש מי שתופס האותיות לבד ואינו מבין השכל כלל. וכך עד"מ למעלה הצמצום הוא שלא יהיה גילוי האור רק האותיות עצמן).

mas há quem apreenda apenas as letras e não compreenda a ideia de modo algum. Assim também, por analogia, nos mundos superiores: o tsimtsum significa que não haja revelação da luz, mas somente as próprias letras).

וזהו צמצום עצום שהאור א"ס נסתלק שהרי הוא בבחי' העלם ממש רק רשימו נשאר והוא ענין האותיות ואותן האותיות הן הנק' שמות.

E este é um tsimtsum imenso, no qual a Luz Infinita (Or Ein Sof) se retirou, pois está em estado de ocultação efetiva; somente permaneceu um reshimu (impressão), que é o conceito das letras, e essas letras são chamadas Nomes.

וכמשי"ש [וכמה שכתוב שם] בע"ה [בעליו השלום] שם ס"ג [שם ס"ג] וכו' ומיו"ד אחרונה שבשם ס"ג [שם ס"ג] נתהווה עולם התהו. וז"ש [וזהו שכתוב] בזהר בראשית דט"ו בקע ולא בקע כו'.

E como ele escreve ali, em Emek HaMelech: o Nome Sag (63), etc.; e do yud final do Nome Sag veio a existir o Mundo do Tohu. E este é [o significado de] o que está escrito no Zohar, Bereishis, fólho 15: "Atravessou e não atravessou", etc.

(ובביאור האדרא מהאריז"ל [מהאריז"ל זכרוננו לברכה] עמשי"ש [עיין מה שכתוב שם] דקכ"ח סע"ב [סוף עמוד ב] תי"ו רשים רשימו לעתיק יומין כו' וז"ל [וזה לשוננו] מ"כ מהרב זלה"ה [זכרוננו לחיי העולם הבא] הנה כבר ידעת כי תוך בחינה אחרונה שבמאציל נעשה מציאות כל העולמות וכאלו נאמר דרך משל מל' שבמל'

(E no comentário sobre a Idra do Arizal, de abençoada memória, veja o que está escrito ali, no fôlio 128, fim do lado b: “A tav marcou uma marca para Atik Yomin”, etc. Estas são suas palavras: “Encontrei escrito em nome do Rav, de abençoada memória: Já sabes que dentro do último nível do Emanador surgiu a existência de todos os mundos; e é como se disséssemos, por meio de uma analogia, a Malchut da Malchut

שבא"ס עם היות שאין צודק ח"ו [חס ושלום] שום תואר וספירה בא"ס, נמצא שהתי"ו אחרונה שבכל האותיות היא האצילה הכל ומכאן השורש שגם בעולם האצילות מל' דא"ק [דאדם קדמון] יורדת ונעשה עתיק בראש א"א והוא ת' שבסוף אותיות א"ק [אדם קדמון]

do Infinito, embora nenhuma descrição ou sefirá se aplique, D'us nos livre, ao Infinito. Conclui-se que a tav, a última de todas as letras, foi o que emanou tudo. E daqui se origina [o fato] de que também no Mundo de Atsilut a Malchut de Adam Kadmon desce e se torna Atik na cabeça de Arich Anpin; e esta é a tav no fim das letras de Adam Kadmon.

וזהו תי"ו רשים רשימו לע"י ולכן האותיות מתחילים בתשר"ק שהם בסוד חותם המתהפך והבן זה מאד עד כאן מצאתי כתוב בשם הרב זלה"ה [זכרוננו לחיי העולם הבא] עכ"ל [עד כאן לשוננו] שם.

E isto é “A tav marcou uma marca para Atik Yomin”. Portanto, as letras começam por tav-shin-reish-kuf, que pertencem ao mistério do selo invertido; compreende bem isto. Até aqui, o que encontrei escrito em nome do Rav, de abençoada memória.” Fim da citação ali.

ולפמשי"כ [ולפי מה שכתוב] מובן כי גם כללות האותיות כולם הם רק בחי' היותר אחרונה אלא שהתי"ו היא ג"כ בחי' האחרונה שבהאותיות והיא האצילה הכל וז"ש [וזהו שכתוב] ד"מ [דרך משל] מל' שבמל' כו' וזהו תי"ו רשים רשימו כו'):

E, de acordo com o que foi escrito, entende-se que as letras em conjunto, todas elas, são apenas o último nível, exceto que a tav também é o último nível dentro das letras, e foi ela que emanou tudo. E este é [o sentido de] o que está escrito: “por meio de uma analogia, a Malchut da Malchut”, etc.; e isto é “A tav marcou uma marca”, etc.)

4 ב ומעתה יובן ענין בורא קדושים ישתבח שמך ומבואר למעלה הפי' שכל בחי' הקדושים שברום המעלות בעולמות עליונים התהוותן הוא

2. E agora podemos compreender o sentido de “Criador dos seres santos, seja louvado o Teu Nome”. O significado foi explicado acima: todos os níveis dos seres santos, nas alturas mais elevadas dos mundos superiores, vêm à existência

רק מבחי' שמך שהם אינן ערוך למהותו ועצמותו והם בריאה יש מאין וקאי ג"כ על נש"י [נשמות ישראל] שעלו במחשבה שהוא בחי' אותיות שנק' שמך כו'.

somente do nível de “Teu Nome”, pois não têm qualquer comparação com Sua essência e Seu ser; são uma criação, algo a partir do nada. E isso também se refere às almas de Israel, que ascenderam no pensamento, que é o nível das letras, chamadas “Teu Nome” etc.

5 והענין כי קדש היינו בחי' חכמה שהיא הנק' קדש. ופי' קדושים לשון רבים וכמאמר וקדושים בכל יום יהללוך סלה היינו כי יש בחי' חכמה עד רום המעלות היינו חכמה דאצילות חכמה דעקודים חכמה דא"ק [אדם קדמון]

A explicação é que “santo” (kodesh) é o nível de Chochmá (sabedoria), que é chamado kodesh. E o sentido de “santos”, no plural, como na expressão “e santos Te louvam todos os dias, sela”, é que há níveis de Chochmá que se elevam até as alturas mais excelsas: a Chochmá de Atsilut, a Chochmá de Akudim, a Chochmá de Adam Kadmon,

ועוד למעלה מבחי' א"ק [אדם קדמון]. נמצא יש מדריגות הרבה מאד בחי' חכמה זה למעלה מזה וזהו קדושים לשון רבים.

e ainda acima do nível de Adam Kadmon. Portanto, há muitíssimos graus do nível de Chochmá, um acima do outro; e é isso que significa “santos”, no plural.

6 והתהוותן נק' בורא קדושים שהם בריאה יש מאין כי לגבי עצמות המאציל נקראים בשם בריאה ממש
E seu surgimento é chamado “Criador dos seres santos”, pois são uma criação, algo do nada; com efeito, em relação à essência do Emanador, são chamados “criação” no sentido pleno da palavra,
שהרי הוא ית' הוא למעלה מעלה אין קץ מכל בחי' ומדרגות היותר עליונות שבבחינת חכמה כמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] ח"ב [חלק ב'] פ"ט.

pois Ele, bendito seja, está infinitamente acima de todos os níveis e graus mais elevados dentro do nível de Chochmá, como está escrito em Sefer Shel Beinonim [Tanya], Parte II, capítulo 9.

רק שנמשכו ונתהוו מבחי' הרשימו שהם האותיות שנשארו אחר שנסתלק מהן האור א"ס כנ"ל.

Somente, foram emanados e vieram a existir do nível do reshimu, isto é, das letras que permaneceram depois que a Luz Infinita (Or Ein Sof) Se retirou delas, como mencionado acima.

7 וזהו שבריאת כל בחי' הקדושים הוא רק מבחי' שמך שהוא בחי' אותיות וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שא"ק

[שאדם קדמון] נקרא אדם דבריהא הגם שבריהא הוא למטה מאד

E é por isso que a criação de todos os níveis sagrados provém apenas do nível de “Teu Nome”, que é o nível das letras. Como está escrito em Etz Chaim, Adam Kadmon é chamado “Adam de Beriá”, embora Beriá seja muito inferior,

שהם בחי' נפרדים שלמטה גם מבחי' עולם האצ"י וע"ז נאמר ומשם יפרד כו' אמנם לגבי עצמות

המאציל גם א"ק [אדם קדמון] אדם דבריהא יחשב

pois são seres separados, abaixo até mesmo do nível do Mundo de Atsilut. A respeito disso, está dito: “e dali se separava”, etc. Ainda assim, em relação à essência do Emanador, até Adam Kadmon é considerado Adam de Beriá.

כי אצילות נק' אדם דעשייה כולם בחכמה עשית להיות שאצילות הוא בחי' כלים מדת החסד מדת הדין

בחי' מדה וגבול כו' ויש בהם התחלקות חסד בפ"ע [בפני עצמון] וגבורה בפ"ע [בפני עצמון] והתכללות חו"ג

[חסד וגבורה] כו' לכן נקרא עשייה.

Pois Atsilut é chamado Adam de Assiá: “Tu fizeste todos eles com sabedoria”. Isso porque Atsilut é o nível dos recipientes: o atributo da bondade, o atributo do julgamento, o nível de medida e limite, etc.; neles há divisão — Chessed por si só e Guevurá por si só —, bem como a inclusão mútua de Chessed e Guevurá, etc. Por isso é chamado Assiá (fazer).

ועולם העקודים שאינו בבחי' התחלקות עדיין אלא כל הע"ס [העשר ספירות] הם עקודים בכלי אחד נק'

אדם דיצירה

E o Mundo de Akudim, que ainda não está num estado de divisão, mas no qual as dez Sefirot estão todas atadas (akudim) num único recipiente, é chamado Adam de Yetsirá,

(וכ"ה בזהר בזהר הרקיע בפי בראשית בדף ט"ו בפי מהר"ר [מהרחמים רבים] מאיר פאפרוש על מאמר בריש הורמנתא כו' שכתב כן ע"ש הרב ז"ל [זכרנו לברכה / זכרונם לברכה]), וא"ק [ואדם קדמון] שהוא למעלה גם מעקודים

(E assim consta no Zohar, em Zohar HaRakia, na Parashat Bereshit, fólíio 15, no comentário de nosso mestre, o Rav, Rabi Meir Poppers, sobre a passagem “No início da autoridade”, etc., que escreveu isso em nome do Rav, de abençoada memória.) E Adam Kadmon, que está acima até mesmo de Akudim,

כי עקודים הם ע"ס [עשר ספירות] ממש אלא שעקודים בכלי א' אבל א"ק [אדם קדמון] הוא למעלה מזה אלא אעפ"כ [אף על פי כן] הרי הוא מקור לע"ס [לעשר ספירות] וסוף כל סוף יתהוה ממנו בחי' אצילות

pois Akudim são, de fato, dez Sefirot, apenas atadas num único recipiente, ao passo que Adam Kadmon está acima disso; ainda assim, é uma fonte para as dez Sefirot, e, por fim, o nível de Atsilut virá a existir a partir dele:

לכן נקרא אדם דבריא שלגבי המאציל גם הוא נק' בריאה יש מאין (ועמ"ש בד"ה תקעו גבי עלה במחשבה לברא את העולם במדה"ד [במדת הדין] כו' שמש ומגן כו' ע"ש):

por isso é chamado Adam de Beriá, pois, em relação ao Emanador, também ele é chamado criação — algo a partir do nada. (E veja o que está escrito no discurso que começa “Toquem”, a respeito de “Surgiu no pensamento criar o mundo com o atributo do julgamento”, etc., “sol e escudo”, etc.; veja ali.)

8 ועפ"ז [ועל פי זה] יובן ג"כ ענין ירידת הנשמות בגופים שהוא צורך עלייה הגם כי גם מקודם ירידתן גבהו מאד דרכיהן שעלו במחשבה

E, com base nisso, também se compreenderá a descida das almas aos corpos, que se dá em vista de uma elevação, embora, mesmo antes de sua descida, seus caminhos fossem extraordinariamente elevados, pois elas se elevaram no pensamento.

רק מי שנשמתו מבריא היינו מבחי' מחשבה דבריא ומי שנשמתו מיצירה היינו ממחשבה דיצירה כו'

Somente que aquele cuja alma provém de Beriá provém do nível do pensamento de Beriá, e aquele cuja alma provém de Yetsirá provém do pensamento de Yetsirá, etc.,

ושנשמתו מאצילות היינו ג"כ ממחשבה דאצילות וס"ר נשמות הן ס"ר אותיות שבתורה הגם שבכתב אין נמצא ס"ר אותיות בתורה.

e aquele cuja alma provém de Atsilut também provém do pensamento de Atsilut. E as seiscentas mil almas são as seiscentas mil letras da Torá, embora, na escrita, não se encontrem seiscentas mil letras na Torá.

היינו מפני אותיות המשך שהם אותיות אהוי"י שבכלל הנקודות שאינן בכתב אבל ישנן במחשבה אך איזו מהנקודות הם אינו ידוע כו'

Isso se deve às letras que prolongam [uma vogal], que são as letras alef, hei, vav e yud, incluídas nos sinais vocálicos, que não aparecem na escrita, mas estão presentes no pensamento; porém, não se sabe quais sinais vocálicos são esses, etc.

(פ"י שהוא ע"ד דאיתא בגמ' [בגמרא] בכתובות דס"ט ע"ב ינחם כתיב ופרש"י [ופירש רש"י / ופירוש רש"י] אין לך לומר פת"ח בשום אות אא"כ [אלא אם כן] אל"ף או ה"א סמוכין לו או ע"פ הנקודה שתחתיה והיא באה במקום אות כאלו כתוב ינאחם עכ"ל [עד כאן לשונו],

(O sentido é que isso segue a linha do que consta na Guemará, em Ketubot, fôlio 69b: “Está escrito yenachem”, e Rashi explica: “Não se pode pronunciar um patach sob nenhuma letra, a menos que um alef ou um hei esteja junto dela, ou em virtude do sinal vocálico que está sob ela; e este vem no lugar de uma letra, como se estivesse escrito yenaachem.” Fim da citação.

הרי שהנקודה שתחתיה באה במקום אות כאלו כתוב אל"ף או ה"א וכן בוי"ו ויו"ד ולכן עם חשבון אותיות אלו שהיו צ"ל רק שנקודות באו במקומן יש ששים רבוא אותיות בתורה ואיזו מהנקודות הוא אינו ידוע לנו).

Assim, o sinal vocálico sob ela vem no lugar de uma letra, como se um alef ou um hei estivesse escrito; o mesmo vale para vav e yud. Portanto, contando essas letras, que deveriam ter sido [escritas], mas em cujo lugar vieram sinais vocálicos, há seiscentas mil letras na Torá; porém, não sabemos quais sinais vocálicos são esses.)

והנה להבין ענין הירידה צורך עלייה למעלה מבחי' שעלו במחשבה, יובן בהקדים ענין השבת שיש שבת עילאה ושבת תתאה

Ora, para compreender a descida em vista de uma elevação acima do nível em que elas se elevaram no pensamento, isso se entenderá introduzindo primeiro o tema do Shabat: há um Shabat superior (Shabat ilaá) e um Shabat inferior (Shabat tataá).

והיינו מ"ש וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה שהיא השביתה מבחינת עשייה זהו שבת תתאה ומ"ש עוד אח"כ כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא זהו שבת עילאה.

Isto é, o que está escrito: "E Ele descansou no sétimo dia de todo o trabalho que havia feito": trata-se do descanso do nível da "ação" (Assiá), e este é o Shabat inferior. E o que está escrito mais adiante: "pois nele Ele descansou de todo o trabalho que havia criado": este é o Shabat superior.

9 והענין כי שבת הוא בחי' עליות העולמות עשייה ביצי' [ביצירה] ויצי' [ויצירה] בבריאה ובריאה באצילות כו' עד רום המעלות שגם א"ק [אדם קדמון] עולה במאציל העליון.

A explicação é que Shabat é o nível da ascensão dos mundos: Assiá a Yetsirá, Yetsirá a Beríá e Beríá a Atsilut, etc., até as alturas mais elevadas, de modo que até Adam Kadmon ascende ao Emanador Supremo.

כי השבת הוא עד"מ אדם ששובת ונח מאיזו מלאכת עבודה שבשעת המלאכה נתלבש השכל ונשפל בעשיית המלאכה וכשפוסק ממנה חוזר שכלו לאיתנו ועולה למעלה להשכיל ענינים רוחניים שלמעלה מעלה מהשכל שבהמלאכה שנק' מילין דהדיוטא כו'.

Pois Shabat é, por assim dizer, como uma pessoa que cessa e descansa de algum trabalho: enquanto trabalha, seu intelecto está investido na execução do trabalho e rebaixado a ela; quando para, seu intelecto retorna à sua plena força e ascende para contemplar assuntos espirituais, muito acima do intelecto envolvido no trabalho, que é chamado de "assuntos comuns" (milin dehedya), etc.

10 וכך עדי"ז יובן למעלה ענין העלייה בשבת עד רום המעלות. אך הנה עליי' [עלייה] שעד אצילות היינו עליי' [עלייה] ביי"ע באצי' נק' שבת תתאה וענין עלייה זו הוא כי

E assim também se compreenderá, no Alto, o tema da ascensão no Shabat até as alturas mais excelsas. Contudo, a ascensão que chega até Atsilut — isto é, a ascensão de Beríá, Yetsirá e Assiá a Atsilut — é chamada Shabat inferior. A natureza dessa ascensão é que,

הנה עם היות שהאצי' אינו בערך עצמות אור א"ס ממש מ"מ הרי הוא אלהות ממש.

embora Atsilut não tenha qualquer comparação com a própria essência da Luz Infinita (Or Ein Sof), ainda assim é Divindade efetiva.

משא"כ ביי"ע הם נפרדים ממש ובעלי גבול עד שיש להם בחירה לעשות ח"ו [חס ושלום] הפך רצונו ית' וכמארז"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] במט"ט [במטטרון] דמחו ל"י שתין פולסי דנורא כו'. ואינן בערך האצילות.

Em contrapartida, Beriá, Yetsirá e Assiá são realmente separados e limitados, a ponto de terem a escolha de fazer, D'us não o permita, o contrário de Sua vontade, bendito seja Ele, como disseram nossos Sábios, de abençoada memória, a respeito de Metatron: que o golpearam com sessenta açoites de fogo, etc. Eles não têm comparação com Atsilut.

ולכן עלייתם באצילות היא עלייה עצומה ונפלאה שהנכרא עולה ונכלל בכורא שיהיה מתלבש בו אור א"ס ב"ה

Portanto, sua ascensão a Atsilut é uma ascensão grandiosa e extraordinária, na qual o ser criado se eleva e se inclui no Criador, de modo que a Luz Infinita, bendito seja Ele, se revista nele

(שבאצילות מלובש אור א"ס ב"ה בכלים דאצילות שהקו מסתיים באצילות, כך עד"ז כשע"ס [כשעשר ספירות] דבי"ע מתעלים באצילות הרי מלובש בהן אור א"ס ב"ה ממש)

(pois em Atsilut a Luz Infinita, bendito seja Ele, está revestida nos recipientes de Atsilut, uma vez que o kav (linha de luz) termina em Atsilut; assim também, quando as Dez Sefirot de Beriá, Yetsirá e Assiá se elevam a Atsilut, a própria Luz Infinita, bendito seja Ele, fica revestida nelas).

והיינו ע"י הביטול כי בבי"ע הם בחי' יש מי שאוהב מיכאל באהבה גבריאל ביראה זעות מחיל כסא כו'.

E isso ocorre por meio da autoanulação (bitul). Pois, em Beriá, Yetsirá e Assiá, eles estão no nível de um “algo” (yesh), de alguém que ama: Michael, com amor; Gavriel, com temor; “tremem de pavor diante do Trono”, etc.

אכל יש בחינה שלמעלה מאהוי י"ר והיינו בחי' הביטול כי אכרהם הוא בחי' אהבה אכל משה ונחנו מה היינו בחי' ביטול כבד פה ולכן משה מלגאו ויעקב מלבר.

Mas há um nível acima do amor e do temor, a saber, o nível do bitul. Pois Avraham corresponde ao amor, mas Moshe — “e o que somos nós?” — corresponde ao bitul, sendo “pesado de boca”; por isso, Moshe está no interior e Yaakov, no exterior.

ומזה יובן למה ג"כ הבחינה מה שבכל יום יש הארת שבת הוא בחי' שמונה עשרה משום כי תפלת שמונה עשרה כריעות והשתחוואות זהו בחי' ביטול קול דממה דקה כו',

E disso também se compreenderá por que o aspecto em que há diariamente um vislumbre do Shabat corresponde ao nível da Shemoneh Esreh: porque a oração da Shemoneh Esreh, com suas inclinações e prostrações, corresponde ao nível do bitul, "uma voz suave e delicada", etc.

(ולכן שמ"ע [שמונה עשרה] באצילות דהיינו ע"ד בחי' שבת) ועליות התומ"צ [התורה ומצות] של כל היום הוא ע"י התפלה, הגם שהתורה היא למעלה מתפלה מ"מ להיותה נשפלה בקול גשמי

(E por isso a Amidá está em Atsilut, isto é, no nível de Shabat.) E a elevação da Torá e das mitsvot de todo o dia se dá por meio da oração: embora a Torá esteja acima da oração, como, não obstante, ela é rebaixada a uma voz física,

לכן צריכה להתעלות על ידי התפלה עולת תמיד כו', וכ"ז [וכל זה] נק' שבת תתאה וזהו בקבלת שבת שמוסיפים מחול על הקדש.

ela precisa, portanto, ser elevada por meio da oração, "a oferta queimada contínua" etc. E tudo isso é chamado Shabat inferior; esse é o [sentido de] Kabalat Shabat (acolhimento do Shabat), quando acrescentamos do dia comum ao dia sagrado.

ולכן ג"פ [גי' פעמים] הבו כנגד ג' עולמות ב"ע עד השתחוו לה' בהדרת קדש הוא בחי' אצילות ולכן ר"ת [ראשי תיבות] קבלה.

E por isso, "Dai" (havu) é dito três vezes, correspondendo aos três mundos de Beríá, Yetsirá e Assiá, até "Prostrai-vos diante de Havayá na beleza da santidade", que é o nível de Atsilut; e por isso suas iniciais formam kabalá (recepção),

היינו קבלת שבת שהוא עליי [עלייה] ב"ע באצילות (וגם קבלה היא באצי, ועיין במבוא שערים שער שלישי חלק שני ספ"ו בענין עלייה זו דבריא כו' ע"ש).

isto é, Kabalat Shabat, que é a ascensão de Beríá, Yetsirá e Assiá a Atsilut (e também kabalá está em Atsilut; veja Mavo She'arim, Gate Three, Part Two, end of chapter 15, sobre esta ascensão de Beríá etc.; veja ali).

ויש בו מחלוקת הפוסקים אם הוא אסור במלאכה מדאורייתא. ואח"כ בכניסת ליל שבת ממש מתחיל עליות האצילות ערבית הוא עליית המלי חקל תפוחין כו'.

E há uma divergência entre as autoridades haláchicas quanto a isso: se é proibido realizar trabalho por força da lei da Torá. Depois, com o início efetivo da noite de Shabat, começam as ascensões em Atsilut: a oração da noite é a ascensão de Malchut, “o Campo das Maças” (chakal tapuchin) etc.

ואח"כ ביום הוא עליות הז"א ואו"א [ואבא ואימא] עד שגם א"ק [אדם קדמון] עולה עליי [עלייה] עצומה במאציל העליון. שהרי גם א"ק [אדם קדמון] הוא בריאה יש מאין

E depois, durante o dia, ocorrem as ascensões de Zeir Anpin e de Abá e Imá, até que também Adam Kadmon ascenda numa elevação grandiosa ao Emanador Supremo; pois Adam Kadmon também é uma criação, algo a partir do nada

(וכמו שבת תתאה הוא עליות ביי"ע באצילות כך ג"כ שבת עילאה היינו עליות ביי"ע דאצילות שהרי החכמה נק' אשר ברא בריאה יש מאין והחכמה מאין תמצא ועלייתה בבחי' כתר שהוא אצילות שבאצי'.

(e assim como o Shabat inferior é a ascensão de Beriá, Yetsirá e Assiá a Atsilut, também o Shabat superior é a ascensão de Beriá, Yetsirá e Assiá de Atsilut; pois Chochmá é chamada “que Ele criou”, uma criação, algo a partir do nada; “e Chochmá é encontrada a partir de ayin (nada)”, e sua ascensão se dá ao nível de Kéter, que é o Atsilut dentro de Atsilut.)

וכך העליות עד רום המעלות עד שגם א"ק [אדם קדמון] שנק' אדם דבריאה ועלייתו הוא באצילות היינו באור א"ס ב"ה כי בכללות העולמות שא"ק [שאדם קדמון] נק' בריאה יש מאין כו'

E assim as ascensões prosseguem até as alturas mais elevadas, até que também Adam Kadmon, chamado Adam de Beriá, se eleve; sua ascensão é a Atsilut, isto é, à Luz Infinita, bendito seja Ele; pois, no conjunto dos mundos, Adam Kadmon é chamado uma criação, algo a partir do nada etc.,

הנה אצילות אינו אלא בחי' אור א"ס פ"י הגילוי מא"ס ב"ה כי אצילות מלשון ויאצל שהוא הפרשת הארה כו' ועמ"ש מזה בביאור ע"פ אלה מסעי נמצא דרך כלל שבת הוא בחי' אצילות) וזהו

Atsilut não é senão o nível da Luz Infinita, isto é, a revelação do Infinito, bendito seja Ele; pois Atsilut deriva da palavra vaya'tzel (“e separou”), que significa separar uma iluminação, etc.; e veja o que está escrito sobre isso na explicação do versículo “Estas são as jornadas”. Conclui-se que, em termos gerais, Shabat é o nível de Atsilut.) E isto é [o significado de]

כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות, פ"י אשר ברא היינו א"ק [אדם קדמון] שנק' אדם דבריאה לעשות היינו אדם דאצילות שנק' אדם דעשייה שא"ק [שאדם קדמון] הוא מקור ושרש לאצילות כמש"ל [כמה שכתוב לעיל]

“pois nele repousou de toda a Sua obra que D'us criou para fazer”. O significado é: “que criou” é Adam Kadmon, chamado Adam de Beríá; “para fazer” é Adam de Atsilut, chamado Adam de Assiá; pois Adam Kadmon é a fonte e a raiz de Atsilut, como explicado acima.

וזהו בחינת שבת עילאה. ושבת תתאה הוא מ"ש וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.

E este é o nível do Shabat superior. E o Shabat inferior é o que está escrito: “E Ele repousou no sétimo dia de toda a Sua obra que fizera”.

(והגם שאצילות נק' עשייה ושבת תתאה הוא רק עליות ב"ע. אך באמת גם ליל שבת שאז עליות המל' דאצילות הוא ג"כ שבת תתאה ולכן וישבות ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה זהו שבת תתאה כי המל' היא עשייה שבאצילות.

(E embora Atsilut seja chamado Assiá, enquanto o Shabat inferior é apenas a ascensão de Beríá, Yetsirá e Assiá, na verdade também a noite de Shabat, quando Malchut de Atsilut ascende, é o Shabat inferior. Portanto, “E Ele repousou no sétimo dia de toda a Sua obra que fizera” é o Shabat inferior, pois Malchut é a Assiá dentro de Atsilut.

ושבתא דיומא עליי' [עלייה] ז"א וחכמה כו' זהו התחלת שבת עילאה מכל מלאכתו אשר ברא שהוא בריאה דאצילות כנ"ל. ובוהר בראשית דף ה' ע"ב שבתותי דא שבת עילאה ושבת תתאה כו'

E o Shabat do dia (Shabasa deYoma), a ascensão de Zeir Anpin e Chochmá, etc., é o início do Shabat superior, “de toda a Sua obra que criou”, que é a Beríá de Atsilut, como mencionado acima. E no Zohar, Bereishis, fólho 5b: “Meus Shabatot’: este é o Shabat superior e o Shabat inferior”, etc.;

את לאסגאה תחום שבת כו' י"ל [יש לומר] שבת עילאה ותתא ה יום שבת וליל שבת ואת לאסגאה היינו מה שמוסיפים מחול על הקדש שהוא עליית ב"ע באצילות ובמק"מ [ובמקדש מלך] שם פ"י שבת עילאה ותתאה עתיק וז"א כו'):

“et’ vem para incluir o limite do Shabat”, etc. Pode-se explicar que o Shabat superior e o inferior são o dia de Shabat e a noite de Shabat, e que “et’ vem para incluir” aquilo que acrescentamos do dia comum ao dia sagrado, isto é, a ascensão de Beríá, Yetsirá e Assiá a Atsilut. E o Mikdash Melech explica ali o Shabat superior e o inferior como Atik e Zeir Anpin, etc.)

11 ג והנה ביאור ענין שבת תתאה יובן ממצות שביעית שנק' שבת שבתון שיש בו ג"כ בחי' עליות

3. Ora, a explicação do Shabat inferior será compreendida a partir da mitzvá do ano sabático (Sheviit), que é chamado “um Shabat de descanso solene” (Shabat Shabaton), no qual também há o nível de ascensões,

אלא שאין העליות רק מבי"ע לאצילות ולכן נאמר ושבתה הארץ שאין שבייתה בשביעית אלא למלי' דאצילות שהוא מקור דבי"ע לבד

exceto que as ascensões ocorrem somente de Beriá, Yetsirá e Assiá para Atsilut. Por isso, está dito: “a terra descansará”, pois o descanso no ano sabático ocorre somente para a Malchut (soberania) de Atsilut, que é a fonte de Beriá, Yetsirá e Assiá, apenas.

ולכן לא נאסר רק עבודת הארץ. אבל מאצילות ולמעלה אין שום עליי' [עלייה] וכמ"ש בלק"ת [בלקוטי תורה (להאריז"ל)] בטעמי מצות פ' בהר.

Por isso, somente o trabalho da terra foi proibido. Mas, de Atsilut para cima, não há ascensão alguma, como está escrito no Likkutei Torah [do Arizal], em Ta'amei HaMitzvos, Parshas Behar.

12 ומ"מ יש בו בחינה שאדם ובהמה שוין דהיינו לענין מצות ביעור בשביעית שהוא מצוה לבער פירות

שביעית מן הבית כשכלה לחיה מן השדה

Contudo, há nele um aspecto em que o homem e o animal são iguais, a saber, no que diz respeito à mitzvá de biur no ano sabático: é uma mitzvá retirar da casa os frutos do ano sabático quando eles já não estão disponíveis ao animal selvagem no campo,

שנאמר לך ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכול כל זמן שחיה אוכלת מן השדה אתה אוכל ממה שבבית כלה לחיה מן השדה חייב לבער אותו המין מן הבית כו'.

como está dito: “Para ti, para teu gado e para os animais selvagens que estão em tua terra, todo o seu produto será para comer”: enquanto o animal selvagem come do campo, podes comer do que está em casa; quando já não está disponível ao animal selvagem no campo, és obrigado a retirar da casa aquela espécie, etc.

והענין כי אדם ובהמה יש גם בבי"ע פני שור ופני אריה חיה בכלל בהמה (ויש ג"כ בחי' פני אדם)

A explicação é que o homem e o animal existem também em Beriá, Yetsirá e Assiá: a face de um boi e a face de um leão — o animal selvagem está incluído na categoria “animal” (e há também o nível da face de um homem);

והחיות נושאות את הכסא כמשל המרכבה שמגבהת הרוכב למקום שאינו יכול להגיע בעצמו כו' כי שרשן מעולם התהו

e os Chayot carregam o Trono, como na analogia de uma carruagem, que eleva o cavaleiro a um lugar ao qual não pode chegar por si mesmo, etc. Pois a raiz deles está no Mundo de Tohu,

אלא שנפלו. אבל לאחר שמתברר הטוב מהרע (וחיות המרכבה הם לאחר הבירור) הם מעלים לשרשן לתהו. mas eles caíram. Porém, depois que o bem é separado do mal (e os Chayot da Carruagem já estão após essa separação), eles elevam-se à sua raiz, a Tohu.

ולכן ע"י עלייתן מבי"ע לאצ"י בשנת השביעית (שאז הוא עלי"י [עלייה] בריאה לאצילות) אזי אדם ובהמה שוין, Portanto, por meio de sua ascensão de Beriá, Yetsirá e Assiá a Atsilut no ano sabático (pois então ocorre a ascensão de Beriá a Atsilut), o homem e o animal são iguais,

כי אצ"י הוא בחי' מקיף לגבי בריאה ובחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] דבי"ע וכמ"ש במ"א בפ"י אדון עוזנו צור משגבנו כו'

pois Atsilut é o nível de uma luz abrangente (makif) em relação a Beriá e o nível da luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin) para Beriá, Yetsirá e Assiá, como é explicado em outro lugar sobre o significado de "Senhor da nossa força, Rocha do nosso refúgio", etc.

אדון עוזנו הוא בחי' מלי' דאצ"י שנעש"י [שנעשית / שנעשים] עתיק לבריאה וזהו צור משגבנו היינו בחי' מקיף לבריאה מגן משגב היינו מקיף ליצי' [ליצירה] ולעשייה כו'.

"Senhor da nossa força" é o nível de Malchut de Atsilut, que se torna Atik para Beriá; e isso é "Rocha do nosso refúgio", isto é, o nível de uma luz abrangente para Beriá; "Escudo", "Refúgio" é a luz abrangente para Yetsirá e Assiá, etc.

ולכן אדם ובהמה דבריאה עם היות שאין ערוך בחי' בהמה לגבי בחי' אדם מ"מ לגבי אצ"י שניהן שוין ממש

Portanto, o homem e o animal de Beriá, embora o nível do animal não tenha comparação com o nível do homem, são, ainda assim, inteiramente iguais em relação a Atsilut

(וע"ד שנתבאר בענין משה שממשיך הדעת לבי"ע לפי שאדם ובהמה דבריאה שוין לגבי דעת דמשה כו' (na linha do que foi explicado a respeito de Moshe, que atrai Daat (conhecimento) para Beriá, Yetsirá e Assiá, pois o homem e o animal de Beriá são iguais em relação ao Daat de Moshe etc.;

עמ"ש מזה ע"פ ואלה המשפטים, ואפשר עד"ז בקידוש דליל שבת שממשיכים הדעת לנוק' [לנוקבא] שהוא מקור דבי"ע בכלל זה שיומשך הדעת אפילו לנשמות שלנו בחי' בהמה דבי"ע מטעם הנ"ל דאדם ובהמה שוין לגבי המקיף סוכ"ע כו').

veja o que foi escrito a esse respeito sobre o versículo “E estas são as leis”. E talvez, de modo semelhante, no Kidush da noite de Shabat, no qual Daat é atraído para Nukvá, a fonte de Beriá, Yetsirá e Assiá, esteja incluído que Daat seja atraído até mesmo para nossas almas, o nível de “animal” de Beriá, Yetsirá e Assiá, pela razão mencionada acima: homem e animal são iguais em relação à luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin) etc.).

ועד"ז יובן ענין שבת תתאה שהוא עליי [עלייה] בי"ע לאצילות שהוא עליי [עלייה] עצומה כו' כמובן. והנה לע"ל [לעתיד לבוא] יהיה גילוי הסובב שהוא בחי' עצמות האור מקור כל המקיפים והוא אור א"ס שלמעלה מהקו כו'.

E, do mesmo modo, será compreendido o significado do Shabat inferior: ele é a ascensão de Beriá, Yetsirá e Assiá a Atsilut, uma ascensão imensa etc., como se entende. Ora, no Tempo Vindouro haverá uma revelação de sovev, que é o nível da essência da luz, a fonte de todas as luzes circundantes; e ele é a Luz Infinita (Or Ein Sof), que está acima do kav etc.

ועתה הוא בהעלם ולא שסובב מלמעלה אלא כמ"ש הלא את השמים ואת הארץ אני מלא רק שהוא נעלם מכל כו'.

E agora ele está oculto; não é que circunde de cima, mas, como está escrito: “Acaso não preencho os céus e a terra?”; apenas está oculto de tudo etc.

וזוהו את שבתותי פ"י ב' השבתות שלי הם כי גם שבת תתאה שהוא ביטול והתכללות באצילות נק' שבת שלי

E este é [o significado de] “Meus Shabatot”: quer dizer que os dois Shabatot são Meus. Pois até mesmo o Shabat inferior, que é a autoanulação (bitul) e a inclusão em Atsilut, é chamado Meu Shabat,

כי בי"ע לגבי אצילות אין ערוך כנ"ל (מענין אדם ובהמה כו' ולכן אנו מצווין בשבת על שביתת בהמה מדאורייתא).

pois Beriá, Yetsirá e Assiá não têm comparação com Atsilut, como mencionado acima (a partir do tema do homem e do animal etc.; e por isso somos ordenados, pela Torá, a respeito do repouso do animal no Shabat).

וע"ז נאמר תשמרו שאתם מוטל עליכם רק לשמור מה שנותנים לכם כענין מתנה טובה יש לי בבית גנזי כו'

E a esse respeito foi dito: "guardareis"; cabe a vocês apenas guardar aquilo que lhes é dado, conforme a ideia de "Tenho um presente precioso em Meu tesouro" etc.

והיינו ע"י השמירה מכל דברים המונעים הגילוי ואפילו עוונות שאדם דש בעקביו כגון שקר וגסות וכמ"ש במ"א.

Isto é, guardando-se de todas as coisas que impedem a revelação, até mesmo dos pecados que a pessoa calca com os calcanhares, como a falsidade e a arrogância, conforme explicado em outro lugar.

וגם פ"י תשמרו היינו עד"מ כמשל השמירה שהיא מבחוץ כך הנה התגלות זו הוא רק בבחי' אור מקיף ושרש כל המקיפים מהאור שלמעלה מהקו ושבת בחי' מקיף ואפילו שבת תתאה

Além disso, o significado de "guardareis" é, por meio de uma analogia, como a guarda, que se encontra do lado de fora: assim também, essa revelação está apenas no nível de uma luz circundante (Or Makif); e a raiz de todas as luzes circundantes provém da luz que está acima do kav; e o Shabat é o nível de makif, até mesmo o Shabat inferior

(הוא מאיר בבחי' מקיף ולא בגילוי ממש בנפש והיינו מטעם הנ"ל דשרש כל המקיפים הוא מהמקיף עליון סכ"ע [סובב כל עלמין] כו') ותורה בחי' א"פ [אור פנימי] כדלקמן.

(ela brilha no nível de makif, e não como uma revelação efetiva dentro da alma; isso se deve à razão mencionada acima: a raiz de todas as luzes circundantes provém do makif supremo, a luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin), etc.), ao passo que a Torá está no nível de luz interior (Or Pnimi), conforme explicado adiante.

ויוכן ענין מקיף עד"מ כשאדם חושב איזה דבר במחשבתו הרי אותו דבר מוקף במחשבתו ומחשבתו מקפת הדבר ההוא כולו ואעפ"כ [ואף על פי כן] אין אותו דבר משתנה ומתפעל ע"י.

E o conceito de makif será compreendido por meio de uma analogia: quando uma pessoa pensa em alguma coisa, essa coisa está envolvida em seu pensamento, e seu pensamento envolve a coisa inteira; no entanto, essa coisa não é alterada nem afetada por isso.

13 והנה למעלה ג"כ כתיב אני ה' חוקר לב בוחן כליות ותעלומות האדם נגלו לפניו והנה מחשבתו ודעתו של הקב"ה שיודע את כל הנבראים מקפת אותן בפועל ממש והרי הקב"ה יודע העתיד

Ora, também acima está escrito: "Eu, Havayá, examino o coração e provo os rins", e as coisas ocultas de uma pessoa estão reveladas diante Dele. O pensamento e o conhecimento do Santo, bendito seja Ele, pelos quais conhece todos os seres criados, de fato os abrangem; e o Santo, bendito seja Ele, conhece o futuro

כמו העבר ואעפ"כ [ואף על פי כן] אין ידיעה זו מכרחת האדם ויש לו בחירה לטוב או להפך ח"ו [חס ושלום] להרהר רע כו' והיינו לפי שידיעה זו אין נמשך ממנה השפעה וגילוי בהאדם רק מקיף אותו.

assim como o passado; e, apesar disso, esse conhecimento não obriga a pessoa, que tem a escolha de fazer o bem ou, ao contrário, D'us não o permita, pensar no mal, etc. Isso porque desse conhecimento não decorrem influência ou revelação na pessoa; ele apenas a envolve.

(ועד"מ כמו שמחשבת האדם אין גורם התפעלות ושינוי בדבר שמקיף במחשבתו כנ"ל הגם כי לא מחשבותי מחשבותיכם כתיב שמה שמחשבת האדם מוקף בה איזה דבר אין הדבר ההוא מוקף בה בפועל ממש רק בדמיון מחשבת האדם ודעתו

(É por analogia com o pensamento de uma pessoa, que não causa efeito nem mudança naquilo que abrange em seu pensamento, como mencionado acima; embora esteja escrito: "Pois Meus pensamentos não são os pensamentos de vocês", pois, quando alguma coisa é abrangida pelo pensamento de uma pessoa, essa coisa não é de fato abrangida por ele, mas apenas na imaginação do pensamento e da mente da pessoa,

ולכן אין הדבר ההוא מתפעל ומשתנה ע"י מקיף זה שהרי אין יכולת במחשבתו לנגוע בהדבר כו'. אבל הקב"ה דכתיב ביה כי לא מחשבותי מחשבותיכם הרי מחשבתו ודעתו שיודע את הנברא מקפת כל נברא בפועל ממש.

e, portanto, essa coisa não é afetada nem modificada por esse envolvimento, pois o pensamento da pessoa não tem capacidade de tocar a coisa, etc. Mas o Santo, bendito seja Ele, sobre Quem está escrito: "Pois Meus pensamentos não são os pensamentos de vocês": Seu pensamento e conhecimento, pelos quais conhece o ser criado, de fato abrangem cada ser criado,

וכמ"ש בסש"ב [בספר של בינונים] פמ"ח מ"מ כתיב כי אל דעות שיש בי בחי' דעת הא' בחי' דעת עליון שאינו מאיר רק בבחי' מקיף ולכן אף שמקיף בפו"מ [בפועל ממש] מ"מ אין ידיעה ומקיף זה מכריח הבחירה,

como está escrito em Sefer Shel Beinonim [Tanya], capítulo 48. No entanto, está escrito: "Pois D'us é um D'us de conhecimentos (de'ot)": há dois níveis de Daat (conhecimento). O primeiro é o nível de Daat Superior, que brilha somente como um makif (luz envolvente); portanto, embora abranja de fato, esse conhecimento e esse makif não obrigam a escolha.

וזהו יכולת הקב"ה להיות ידיעתו זו שבבחי' דעת עליון רק בבחי' מקיף מרחוק עד שלא יתפעל ממנה האדם ולא תגרום לו שום הכרח כלל ממש ע"ד שאין מחשבת האדם גורם התפעלות באבן שמצייר במחשבתו

E este é o poder do Santo, bendito seja Ele: que Seu conhecimento, no nível de Daat Superior, esteja somente como um makif à distância, de modo que a pessoa não seja afetada por ele e que ele não lhe cause compulsão alguma, absolutamente, assim como o pensamento de uma pessoa não causa efeito numa pedra que ela imagina em seu pensamento.

ואף שמחשבת האדם אינה מקיף באמת כלל רק בדמיון לבד, אבל ידיעת הקב"ה הוא מקיף בפועל ממש מ"מ יכול הוא שגם מקיף זה שבפועל לא יגרום התפעלות. וזהו שמ"מ אינו רק בחי' מקיף דייקא).

E, embora o pensamento de uma pessoa não seja de modo algum um makif verdadeiro, mas apenas imaginário, ao passo que o conhecimento do Santo, bendito seja Ele, é um makif real, Ele pode, não obstante, [fazer com] que até mesmo esse makif real não cause efeito. E é por isso que, apesar de tudo, ele é somente o nível de makif, precisamente.)

ויש בחינה למטה מזו שמשם נמשך ההשפעה בפנימ" [בפנימיות / בפנימית] להאדם כמו ששואל המלאך טפה זו מה תהא עליי [עליה] חכם וכו' נמצא הקב"ה נותן בו חכמה הרי נמשך בחי' זו בפנימית להיות חכם.

E há um nível inferior a este, do qual a influência é transmitida interiormente à pessoa, como quando o anjo pergunta: "Esta gota, o que será dela: sábia", etc. Então, o Santo, bendito seja Ele, coloca nela sabedoria, e esse nível é transmitido interiormente, para que ela seja sábia.

אבל בחי' דעת עליון הוא בבחי' מקיף ולכן אינו מכריח הבחירה כו'. ועדי' יובן ענין שבת שמאיר על האדם בחי' עליונה מאד והיינו בבחי' מקיף כו':

Mas o nível de Daat superior está na modalidade de makif e, por isso, não obriga a escolha etc. E, da mesma forma, compreenderemos o tema do Shabat: um nível muito elevado ilumina a pessoa, isto é, na modalidade de makif etc.

14 ד ומכל מקום צ"ע [צריך עיון] אם המשל דמקיף ידיעה מכוון לענין המשכת המקיף בשבת כי הנה ענין הידיעה שאינו גורם שום התפעלות והכרח בהבחירה צ"ל דהיינו משום שהוא בחי' המקיף שמרחוק כי יש ב' בחי' מקיפים.

4. No entanto, isso requer exame: será que a analogia do makif do conhecimento corresponde à extensão do makif em Shabat? Pois, quanto ao conhecimento, que não causa efeito algum nem coage a escolha, devemos dizer que isso se deve ao fato de ser o nível do makif distante; pois há dois níveis de luzes abrangentes (makifim).

הא' שאע"פ [שאף על פי] שהוא מקיף ואינו מאיר בפנימי' [בפנימיות / בפנימית] עכ"ז [עם כל זה] נמשך התפעלות ממנו כמו שהאדם מתפעל כשמתפלל בצבור משום המקיף דאכל כי עשרה שכינתא שריא וזה נק' מקיף הקרוב שמאיר בהא"פ [בהאור פנימי].

O primeiro: embora seja um makif e não brilhe interiormente, ainda assim dele se estende um efeito, como uma pessoa é despertada quando reza com uma congregação, por causa do makif de "Onde quer que haja dez [reunidos], a Shechiná repousa"; e este é chamado makif próximo, que brilha na luz interior.

הב' מקיף הכללי שמקיף בהשוואה א' ואינו מאיר בפנימי כלל ולא נמשך ממנו התפעלות וכמ"ש כ"ז [כל זה] ס"פ שמות בביאור ע"פ הבאים ישרש כו',

O segundo é o makif geral, que envolve tudo igualmente, não brilha de modo algum interiormente e do qual não se estende efeito algum; tudo isso é explicado no final de Parashat Shemot, na explicação sobre o versículo "Os que vêm, ele fará criar raízes", etc.

וא"כ הידיעה שאינה מכרחת הבחירה כלל היינו משום שהוא בבחי' מקיף המובדל, ובשבת הרי יש נשמה יתירה שהוא התגלות מבחי' הרצון עליון (כמ"ש במ"א ע"פ ויקהל משה כו').

Se assim é, o conhecimento que de modo algum coage a escolha o faz porque está no nível do makif separado; já em Shabat há uma alma adicional (neshamá yeterá), que é uma revelação do nível da vontade suprema (como explicado em outro lugar sobre o versículo "E Moshê reuniu", etc.).

ולכן אפשר כי שבת תתאה ושבת עילאה עם היות שניהם בחי' מקיף כנ"ל בפ"י שבתותי תשמרו.

Portanto, é possível que o Shabat inferior e o Shabat superior, embora ambos sejam níveis de makif, como mencionado acima na explicação de "Guardareis os Meus Shabatot",

מ"מ י"ל [יש לומר] שבת תתאה הוא מקיף הקרוב וממנו נמשך הארה והתפעלות כו' ושבת עילאה הוא מקיף העליון מקיף למקיף כו'.

ainda assim, pode-se dizer que o Shabat inferior é o makif próximo, do qual se estendem uma iluminação e um efeito, etc., e que o Shabat superior é o makif supremo, um makif para o makif, etc.

וגם כמ"א נתבאר שבשבת נכנסים המקיפים דחול בבחינת פנימים ונמשכים מקיפים עליונים יותר, וגם נתבאר כמ"א בפ"י ושמרו כנ"ל [בני ישראל] את השבת לעשות את השבת שע"י ושמרו

Também é explicado em outro lugar que, em Shabat, as luzes abrangentes dos dias da semana entram como luzes interiores, e luzes abrangentes mais elevadas são estendidas. Também é explicado em outro lugar, sobre o significado de "E os filhos de Israel guardarão o Shabat, para fazer o Shabat", que por meio de "guardarão

את השבת נמשך כח ועוז שיוכלו לעשות את השבת הבא אח"כ, ועמ"ש סד"ה לסוסתי בענין טלא דנטיף מעתיקא בג' סעודות דשבת שמזה נמשך הכח לאתעדל"ת [לאתערותא דלתתא] כו'.

o Shabat", estendem-se poder e força para que possam "fazer" o Shabat que virá depois. E veja o que está escrito no final do maamar iniciado com "À minha égua", a respeito do orvalho que goteja de Atika nas três refeições de Shabat, do qual se estende a força para o despertar de baixo, etc.

15 והנה מכ"ז [מכל זה] יובן ענין ירידת הנשמות צורך עליי [עלייה] ועיקר העליי [העלייה] לע"ל [לעתיד לבוא] ליום שכולו שבת. והענין

Agora, de tudo isso se compreenderá a descida das almas em vista de uma ascensão; e a ascensão principal será no Tempo Vindouro, "o dia que é inteiramente Shabat". A explicação é:

כי הנשמות שרשן מבחי' מחשבה שהוא בחי' בריאה והעלייה בבחי' אצילות וכנ"ל דשבת הוא עליית בריאה באצילות ועיקר העלייה בחי' שבת עילאה וזהו ענין הגילוי שלע"ל [שלעתיד לבוא].

que a raiz das almas está no nível do pensamento, que é o nível de Beriá, e a ascensão se dá ao nível de Atsilut, como mencionado acima: Shabat é a ascensão de Beriá a Atsilut; e a ascensão principal é o nível do Shabat superior. Esta é a revelação do Tempo Vindouro.

כי הנה שרש הנשמות הוא מבחי' א"ק [אדם קדמון] כי עלה במחשבה היינו בחי' א"ק [אדם קדמון] כמ"ש במ"א וירידתן משם ירידה צורך עלייה

Pois a raiz das almas está no nível de Adam Kadmon, uma vez que “surgiu no pensamento” se refere ao nível de Adam Kadmon, como explicado em outro lugar; e sua descida de lá é uma descida em vista de uma ascensão,

היינו בחי' שבת עילאה שהוא עליות עד שא"ק [שאדם קדמון] שנק' אדם דבריאה עולה באצילות שהיא גילוי אור א"ס ממש

isto é, o nível do Shabat superior, que consiste em ascensões até que Adam Kadmon, chamado “Adam de Beria”, ascenda a Atsilut, que é a revelação da própria Luz Infinita (Or Ein Sof).

אך עכשיו הגילוי רק בבחי' מקיף והוא בחי' טובב אבל לע"ל [לעתיד לבוא] יהי' [יהיה] התגלות המקיף בבחי' גילוי ממש כו'

Mas, agora, a revelação ocorre apenas na forma de makif, e este é o nível de sovev; porém, no Tempo Vindouro, o makif será revelado como uma revelação efetiva, etc.

ועיין מ"ש ע"פ ואכלתם אכול מענין הנשמות החדשות שימושכו לע"ל [לעתיד לבוא] מבחי' סכ"ע [סובב כל עלמין] ממש שלמעלה מהקו ויתעטרו בהן נשמות הצדיקים לע"ל [לעתיד לבוא] וכמ"ש בספר הגלגולים פ"ז [פרק ז'] שזה יהיה באלף השביעי שהוא שבת עילאה ממש.

E veja o que está escrito sobre o versículo “E comereis, comendo”, a respeito das almas novas que serão atraídas no Tempo Vindouro do próprio nível da luz que circunda todos os mundos (sovev kol almin), que está acima do kav; com elas serão coroadas as almas dos tsadikim no Tempo Vindouro. Como está escrito em Sefer HaGilgulim, capítulo 7, isso ocorrerá no sétimo milênio, que é o próprio Shabat superior.

16 והנה לכאורה צ"ע [צריך עיון] לקשר דרוש זה דעליית שבת הוא אפילו בא"ק [באדם קדמון] שגם א"ק [אדם קדמון] עולה כו' עם מ"ש סד"ה למנצח על השמינית דא"ק [דאדם קדמון] הוא למעלה מהעליות דשבת כו' ע"ש.

Ora, à primeira vista, é preciso examinar como conciliar este discurso — segundo o qual a elevação do Shabat ocorre até mesmo em Adam Kadmon, de modo que Adam Kadmon também se eleva, etc. — com o que está escrito ao final do discurso que começa “Ao regente, sobre a Sheminit”, segundo o qual Adam Kadmon está acima das elevações do Shabat, etc.; veja ali.

אך באמת לק"מ [לא קשה מידי] שהרי גדולה מזו מבואר במ"א דאפילו הבינה נק' ממחרת השבת פי' שהוא למעלה מבחי' שבת

Mas, na verdade, não há dificuldade alguma, pois em outro lugar é explicado algo ainda maior: até mesmo Biná (entendimento) é chamada "o dia seguinte ao Shabat", isto é, está acima do nível do Shabat;

כי שבתא דליליא ושבתא דיומא הם זו"נ [זעיר אנפין ונוקבא] ובינה היא למעלה מזה כו' ובמ"א מצינו בזהר דשבת הוא בינה כמ"ש בזהר (ח"ב [חלק ב'] דס"ג ב' ודפ"ח א')

pois o Shabat da noite e o Shabat do dia são Zeir Anpin e Nukvá, e Biná está acima deles, etc. E em outro lugar encontramos no Zohar que Shabat é Biná, como está escrito no Zohar (Parte II, fólho 63b e fólho 88a).

א"ו [אלא ודאי] היינו משום דכמה בחי' יש בשבת שיש בחי' בשבת שבינה נק' לגבי בחי' זו ממחרת השבת והיינו שבת סתם.

Antes, isso deve ser porque há vários níveis no Shabat: há um nível no Shabat em relação ao qual Biná é chamada "o dia seguinte ao Shabat", e esse é o Shabat em sentido simples.

אבל יש בחי' בשבת שנק' שבת שבתון וזהו בחי' בינה וזהו דרך פרט כאצי' עצמו.

Mas há um nível no Shabat chamado "um Shabat de repouso solene" (Shabat Shabaton), e esse é o nível de Biná. E esta é a distinção em detalhe, dentro do próprio Atsilut.

17 וכמ"כ [וכמו כן] יובן בכללות העולמות שיש בחי' בשבת שלגבי זה נק' א"ק [אדם קדמון] למעלה מעליות דשבת ויש עוד בחי' שבת ששייך גם בא"ק [באדם קדמון] וכמשנ"ת [וכמו שנתבאר] שבשבת נאמר כ' בחי' מכל מלאכתו אשר ברא ומכל מלאכתו אשר עשה.

E assim também se compreenderá em relação aos mundos como um todo: há um nível de Shabat em relação ao qual Adam Kadmon é considerado acima das elevações de Shabat, e há ainda outro nível de Shabat que se aplica também a Adam Kadmon; conforme foi explicado, a respeito de Shabat são mencionados dois níveis: "de toda a Sua obra que criou" e "de toda a Sua obra que fizera".

אשר בחי' השבת מכל מלאכתו אשר עשה אדם דאצי' שנק' עשייה וא"ק [ואדם קדמון] שכולל אבי"ע [אצילות בריאה יצירה עשיה] בהשוואה א' הוא למעלה מעליות זו דשבת,

Pois o nível de Shabat “de toda a Sua obra que fizera” é Adam de Atsilut, que é chamado Assiá; e Adam Kadmon, que inclui Atsilut, Beriá, Yetsirá e Assiá igualmente, está acima dessa elevação de Shabat;

אבל בחי' שבת מכל מלאכתו אשר ברא לעשות זהו שי"ך גם בא"ק [באדם קדמון] וכנ"ל (ועי' בלק"ת [בלקושי תורה (להאריז"ל)] פ' קדושים ע"פ את שבתותי ב' שבתות הדר העליון כו' והוא יסוד דא"ק [דאדם קדמון] שהוא פנימי [פנימיות / פנימית] א"ק [אדם קדמון] כמ"ש סד"ה למנצח על השמינית.

mas o nível de Shabat “de toda a Sua obra que criou para fazer” também se aplica a Adam Kadmon, como foi mencionado acima. (E veja-se em Likkutei Torah [do Arizal], Parashat Kedoshim, sobre o versículo “Meus Shabatot”: dois Shabatot, o Hadar supremo, etc.; e esse é o Yessod de Adam Kadmon, que é a dimensão interior (pnimiyut) de Adam Kadmon, conforme está escrito ao final do maamar que começa com “Ao condutor, sobre a Sheminit”.

אלמא דשבת עילאה זה שי"ך בפנימי [בפנימיות / בפנימית] א"ק [אדם קדמון] כו'. ועי"ן פע"ח [פרי עץ חיים] בהקדמה לשער השבת פ"ד וכן עולין כולן עד א"ק [אדם קדמון].

Vemos, portanto, que esse Shabat superior se aplica à dimensão interior de Adam Kadmon, etc. E veja-se Pri Etz Chaim, na introdução a Sha'ar HaShabbos, capítulo 4: “e assim todos se elevam até Adam Kadmon”.

ועי' בטעמי מצות פ' בהר בתחלתו עד המאציל העליון פי' אפילו אריך כו' כל הנאצלים כולן כו' וצ"ע [וצריך עיון] בספר הגלגולים ספ"ז ועי"ן במב"ש [במבוא שערים] שי"ג ח"ב [חלק ב'] ס"פ ט"ו):

E veja-se em Ta'amei HaMitzvos, Parashat Behar, no início: “até o Emanador Supremo”, isto é, até mesmo Arich, etc., “todos os emanados, todos eles”, etc. E é preciso examinar Sefer HaGilgulim, final do capítulo 17; e veja-se Mavo She'arim, Portão Três, Parte Dois, final do capítulo 15.)

18 ה ומקדשי תיראו. פי' מקדשי קאי על התורה כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] משחרב בהמ"ק [בית המקדש] אין להקב"ה בעולמו אלא ד"א [די אמות] של הלכה.

5. “E reverenciai Meu Santuário.” O sentido é que “Meu Santuário” se refere à Torá, como disseram nossos Sábios, de abençoada memória: “Desde que o Templo Sagrado foi destruído, o Santo, bendito seja Ele, não tem em Seu mundo senão os quatro côvados da halachá.”

והתורה היא בחינת א"פ [אור פנימי] ולכן נאמר ע"ז תיראו כי היראה נמשכת ע"י הגילוי מקרוב (וכמו וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק דהיינו כדי לנוח מעט מהיראה הגדולה שמקרוב, ובקיי"ס [ובקריעת ים סוף] ע"י הגילוי וירא ישראל כו' וייראו העם כו').

E a Torá é o nível da luz interior (Or Pnimi); por isso, a seu respeito se diz “reverenciai”, pois o temor é atraído pela revelação próxima (como em “E o povo viu, tremeu e ficou de longe”, isto é, para descansar um pouco do grande temor causado pela proximidade; e, na Abertura do Mar, por meio da revelação: “E Israel viu”, etc., “e o povo temeu”, etc.).

ובשבת שהוא אור מקיף נאמר תשמרו. ואומר הטעם אני הוי' פי' אני אותיות אין עצמות אור א"ס דלית מחשבה תפיסא ב"י [ביה] הוא הוי'.

E, a respeito de Shabat, que é uma luz circundante (Or Makif), diz-se “guardareis”. E o versículo dá a razão: “Eu sou Havayá”. O sentido é que ani (“eu”) tem as mesmas letras que ayin (“nada”): a essência da Luz Infinita (Or Ein Sof), que “nenhum pensamento pode apreender”, é Havayá.

והוי' הוא האור הנמשך בא"פ [באור פנימי] כי יו"ד צמצום והוא בחי' חכמה שלהיות התהוות החכמה מא"ס ב"ה הוא ע"י צמצום שנשאר רשימו וכמש"ל [וכמה שכתוב לעיל].

E Havayá é a luz que é atraída como luz interior, pois o yud é tsimtsum (contração), e corresponde ao nível de Chochmá (sabedoria), uma vez que a formação de Chochmá a partir do Infinito, bendito seja Ele, ocorre por meio de um tsimtsum no qual permaneceu um reshimu (impressão), como explicado acima.

ואח"כ ה' בינה הרחבת השכל כו' והרי גם אור זה המאיר בבחי' א"פ [אור פנימי] הוא מאור א"ס (הוא בחי' הקו שהאור מעין המאור כמ"ש באג"ה [באגרת הקודש] ד"ה איהו וחיוהי) וכולא חד

Depois, o hei é Biná (entendimento), a expansão do intelecto, etc. E também essa luz, que brilha como luz interior, provém da Luz Infinita (é o nível do kav, pois a luz é da mesma natureza que sua fonte, como está escrito em Iggeres HaKodesh, na seção que começa com “Ele e Suas forças vitais”), e tudo é um.

ולכן ומקדשי תיראו כו', (וע' בת"ז [בתיקוני זוהר] ריש תיקון כ"ד ועמ"ש מענין הצמצום דיו"ד ע"פ המאמר זח"ג [זוהר חלק ג] אחרי דע"ט ע"ב הביאו עלי כפרה).

E, portanto, “E reverenciai Meu Santuário”, etc. (E veja Tikkunei Zohar, início do Tikkun 24; e veja o que está escrito sobre o tsimtsum do yud na passagem do Zohar, Parte III, Acharei, fólío 79b, “Trazei uma oferta de expiação por Mim”).

ואפשר לומר שזהו ג"כ הסמיכות כבד את אביך ואת אמך לזכור את יום השבת וכן כפ' קדושים איש אמו ואביו תיראו ואת שבתותי תשמרו,

E pode-se dizer que essa é também [a razão para] a justaposição de “Honra teu pai e tua mãe” a “Lembra-te do dia de Shabat”, e, igualmente, na Parashat Kedoshim: “Cada homem reverenciará sua mãe e seu pai, e guardareis Meus Shabatot”.

והוא ע"ד ברע"מ [ברעיא מהימנא] פ' קדושים דפ"ב [דפרק ב'] ע"א ודא איהו תורת ה' כו' ודא איהו כבוד דאבא ואימא כו'

E isso segue a linha do Raaya Mehemna, Parashat Kedoshim, fólíio 82a: “E esta é a Torá de Havayá”, etc., “e esta é a honra de Abá e Imá”, etc.;

שתשב"כ [שתורה שבכתב] נק' מוסר אביך ותשב"ע"פ [ותורה שבעל פה] נקרא תורת אמך והתורה היא א"פ [אור פנימי] ושבת א"מ [אור מקיף] וכולא חד וכנ"ל.

pois a Torá Escrita é chamada “a instrução de teu pai”, e a Torá Oral é chamada “o ensinamento de tua mãe”; a Torá é luz interior, e o Shabat, luz abrangente, e tudo é um, como mencionado acima.

19 ובפ"י וענין שהתורה נק' מקדשי היינו כמ"ש בס"ב [בספר של בינונים] פנ"ב שהתלמוד נמשך מהיכל קדשי קדשים דבריא שבו מתלבש מל' דאצילות ולכן נק' א"פ [אור פנימי] בחי' אצ"י הנמשך ומתלבש בבריא אבל שבת בריאה עולה באצילות ממש

E a explicação da questão de a Torá ser chamada “Meu Santuário” é conforme está escrito em Sefer Shel Beinonim [Tanya], capítulo 52: o Talmud se estende do Heichal do Santo dos Santos de Beriá, no qual está revestida a Malchut de Atsilut; por isso, é chamado luz interior: o nível de Atsilut que se estende e se reveste em Beriá. Mas, no Shabat, Beriá ascende à própria Atsilut,

ולכן נקרא א"מ [אור מקיף] ועד"ז ג"כ שבת עילאה ומ"מ כולא חד וכמ"ש בע"ח [בעץ חיים] שער כסה"כ [כסא הכבוד] דהיכל ק"ק [קדש הקדשים] הוא כחב"ד [כחכמה בינה ודעת] דבריא ונשמת היכל ק"ק [קדש הקדשים] הוא אורות המתנוצצים מכח"ב [מכתר חכמה בינה] דאצילות כו' וכמ"ש במ"א.

e por isso é chamada luz abrangente; e o Shabat superior também, da mesma maneira. No entanto, tudo é um, conforme está escrito em Etz Chaim, Sha'ar Kisei HaKavod: o Heichal do Santo dos Santos é Kéter, Chochmá, Biná e Daat de Beriá, e a alma do Heichal do Santo dos Santos são luzes que cintilam de Kéter, Chochmá e Biná de Atsilut, etc., conforme explicado em outro lugar.

20 והנה עפ"י [על פי זה] י"ל [יש לומר] בענין תקנת שבת שבמוסף שבת דאיתא בפע"ח [בפרי עץ חיים] שער השבת פ"כ שהוא מיוסד על סדר תשר"ק

Ora, de acordo com isso, pode-se explicar "Tikanta Shabat" ("Instituíste o Shabat") no Mussaf de Shabat, sobre o qual se afirma em Pri Etz Chaim, Sha'ar HaShabbos, capítulo 20, que está organizado segundo a ordem tav-shin-reish-kuf,

והוא הארת כ"ב אתון המאירין במוחא עילאה מתתא לעילא בסוד מ"ש בזהר תי"ו רשים רשימו לעתיק יומין דלית דכוותי' [דכוותיה] ועמ"ש מזה בביאור האדרא מהאריז"ל [מהאריז"ל זכרוננו לברכה] בדף קכ"ח סע"ב [סוף עמוד ב] גבי תי"ו רשים רשימו כו'.

e que é a iluminação das vinte e duas letras que brilham no moach ilaá, de baixo para cima, segundo o mistério do que está escrito no Zohar: "O tav traçou uma marca para Atik Yomin, a Quem ninguém se assemelha." E veja-se o que está escrito a esse respeito no comentário sobre a Idra, do Arizal, de abençoada memória, no fôlio 128, fim do lado b, a respeito de "O tav traçou uma marca", etc.

21 ועי' עוד בענין האותיות בהרמ"ז [בהרב משה זכות] ר"פ ויקרא בענין ופרחין גו אורא שהוא ענין תוספת אור אל האותיות מאורא דא"א כו'.

E veja-se também, a respeito das letras, o Ramaz no início de Parashat Vayikra, sobre "e elas voam no ar", que se refere ao acréscimo de luz às letras proveniente do "ar" de Arich Anpin, etc.

ועד"ז י"ל [יש לומר] גם כאן שזהו ענין תשר"ק שבמוסף בחי' תוספת אור אל האותיות שהם בזו"ן [בזעיר אנפין ונוקבא]

E, do mesmo modo, pode-se dizer também aqui que este é o tav-shin-reish-kuf de Musaf, o nível de um acréscimo de luz às letras, que estão em Zeir Anpin e Nukvá;

כי אתון בינונין בז"א ואתון זעירין במל', ועתה במוסף שבת נמשך להם תוספת אור מהכתר
pois as letras de tamanho médio estão em Zeir Anpin, e as letras pequenas, em Malchut; e agora, no Musaf de Shabat, um acréscimo de luz é atraído a elas de Kéter.

ולכן נמשך זה ע"י בחי' מלי' דא"ק [דאדם קדמון] שנעשה ע"י וזהו תי"ו רשים רשימו כו'. ועמ"ש בביאור ע"פ והניף הכהן אותם על לחם הבכורים כו'.

Portanto, isso é atraído por meio do nível de Malchut de Adam Kadmon, que se torna Atik Yomin; e este é o sentido de “A letra tav marcou uma marca”, etc. E veja-se o que está escrito na explicação sobre o versículo “E o cohen os moverá juntamente com o pão das primícias”, etc.

22 והנה לפמ"ש [לפי מה שכתוב] שבשבת יש עליי [עלייה] עוד עד רום המעלות שגם א"ק [אדם קדמון] עולה באור א"ס ב"ה א"כ ממילא מובן שגם בזה יתפרש ג"כ

Ora, de acordo com o que está escrito — que no Shabat há uma ascensão adicional até as alturas mais elevadas, de modo que até mesmo Adam Kadmon ascende à Luz Infinita, bendito seja Ele —, torna-se evidente que também nisso se interpretará

ענין הנ"ל ע"ד מ"ש האריז"ל [הארי"ז זכרוננו לברכה] שהתי"ו הוא בחי' אחרונה שבמאציל אשר היא האצילה הכל כו' ובספר ע"ה [עליו השלום] שער השני פ"ז [פרק ז'] כ' [כתב] ג"כ בענין התי"ו כו'.

o assunto mencionado acima, à luz do que disse o Arizal: que a tav é o último nível do Emanador, que emanou tudo, etc. E também no livro Emek HaMelech, Portão Dois, capítulo 7, ele escreve a respeito da tav, etc.

23 והנה מבואר למעלה בענין בורא קדושים ישתבח שמך שהתהוות א"ק [אדם קדמון] ואפילו בחי' חכמה שלמעלה מא"ק [מאדם קדמון] הוא מן הרשימו שנשאר אחר הצמצום והסתלקות האור כו'

Ora, foi explicado acima, a respeito de “Criador dos santos, seja louvado o Teu Nome”, que a existência de Adam Kadmon, e até mesmo do nível de Chochmá (sabedoria) que está acima de Adam Kadmon, provém do reshimu (impressão) que permaneceu após o tsimtsum (contração) e a retirada da luz etc.

ובשבת הוא עליי [עלייה] א"ק [אדם קדמון] באור א"ס שהוא מה שנסתלק בבחינת העלם מאיר בו בגילוי כנ"ל

E no Shabat ocorre a ascensão de Adam Kadmon à Luz Infinita (Or Ein Sof), isto é, aquilo que se retirara para um estado de ocultação brilha nele abertamente, como mencionado acima.

וזהו שעלייה זו הוא ע"י תי"ו כי תי"ו רשים רשימו כו' וע"ד הנ"ל בשם האריז"ל [הארי"ז זכרוננו לברכה].

E é por isso que essa ascensão se dá por meio do tav, pois “o tav marcou uma marca” etc., segundo a linha do que foi mencionado acima em nome do Arizal, de abençoada memória.

וזהו שאומרים תשר"ק דתקנת שבת במוסף שמוסף שבת הוא תוספת הקדושה כמ"ש בפרדס בעה"כ
[בערכי הכינויים] בערך מוסף

E é por isso que dizemos tav-shin-reish-kuf em Tikanta Shabat, na oração de Musaf, pois o Musaf do Shabat é um acréscimo de santidade, como está escrito no Pardes, em Erchei HaKinuyim, na entrada Musaf.

וזהו ענין עולת שבת בשבתו. שהשבת עצמו עולה בשבתו והוא בחי' שבת עילאה שהעלייה עד א"ס כו'.

E este é o significado de “a oferta queimada do Shabat no seu Shabat”: o próprio Shabat ascende no seu Shabat, e este é o nível do Shabat superior, no qual a ascensão chega até o Infinito (Ein Sof) etc.

24 והנה להבין עוד ענין שייכות בחי' אותיות באור א"ס הנה מבואר במ"א בד"ה תחת אשר לא עבדת כו'

Ora, para compreender mais profundamente a relação do nível das letras com a Luz Infinita (Or Ein Sof), explica-se em outro lugar, no discurso que começa com “Por não teres servido”, etc.,

החילוק בין אור לשפע שההארה היא שלא נחסר כל עי"ז בהמקור שממנו נמשך ההארה וכך עד"מ אותיות מו"ד [מחשבה ודבור] שבאדם הם רק הארה שנמשכת מנפשו ונשמתו.

a diferença entre luz (or) e abundância (shefa): uma iluminação é tal que nada falta à fonte da qual ela é extraída. Assim, por analogia, as letras do pensamento e da fala de uma pessoa são apenas uma iluminação extraída de sua nefesh e de sua neshamá,

שאינן תופסים מקום כלל ואין שינוי וגירעון כלל בנפשו מחמת המחשבות ויכולה היא לחשוב מחשבות אין קץ כך ההארה הנמשכת מא"ס ב"ה בכל העולמות הוא

pois não ocupam absolutamente lugar algum, e não há absolutamente nenhuma mudança ou diminuição em sua alma por causa dos pensamentos, podendo ela pensar pensamentos sem fim. Do mesmo modo, a iluminação que é extraída do Infinito (Ein Sof), bendito seja Ele, para todos os mundos é

רק הארה והתפשטות ממנו ית'כולא קמיה כלא חשיב ואין תופס מקום כלל נגדו ואין בו שום שינוי ח"ו [חס ושלום] כמ"ש אני הוי' לא שניתי ואתה הוא קודם שנברא העולם כו'

apenas uma iluminação e uma expansão provenientes Dele, bendito seja, e “tudo diante Dele é considerado como nada”; nada ocupa lugar algum em relação a Ele, e não há Nele mudança alguma, D'us não o permita, como está escrito: “Eu, Havayá, não mudei”, e “Tu eras antes de o mundo ser criado”, etc.

ולכן נק' ההארה הנמשכת מהאור א"ס בשם אותיות, וז"ש [וזהו שכתוב] ג"כ תוך בחי' אחרונה שבמאציל כו' ר"ל [רוצה לומר] שגם בהארה זו יש כמה בחי',

Por isso, a iluminação extraída da Luz Infinita é chamada "letras". E é também [esse] o sentido do que está escrito: "dentro do último nível do Emanador", etc., isto é, também nessa iluminação há vários níveis,

וכמו עד"מ שיש במחשבה ג"כ כמה בחי' יש מחשבה בעלמא שהוא בחינת חיצונית לגבי מחשבה עמוקה שהיא פנימית כו'

assim como, por analogia, também há vários níveis no pensamento: existe o mero pensamento, que é o nível exterior em relação ao pensamento profundo, que é interior, etc.;

והעולמות נמשכו מבחינ' [מבחינת / מבחינה] האחרונה שבהארה ומחשבה כו' (ועיין מ"ש מזה בביאור ע"פ ראיתי והנה מנורת זהב כולה).

e os mundos foram extraídos do último nível da iluminação e do pensamento, etc. (Veja também o que está escrito a esse respeito na explicação sobre o versículo "Vi, e eis um candelabro todo de ouro".)

אך על כל בחי' מחשבה שלמעלה כתיב כי לא מחשבותי מחשבותיכם. שמחשבתו של האדם מלבשת את הנשמה ומקיפה מכל צד כו'

No entanto, a respeito de todo nível de pensamento acima, está escrito: "Pois Meus pensamentos não são os pensamentos de vocês"; pois o pensamento de uma pessoa reveste a alma e a circunda por todos os lados, etc.,

משא"כ אצלו ית' שאין המחשבה מלבישתו ומקיפתו ח"ו [חס ושלום] שהוא ית' רם ונשא מזה והוא קדוש ומובדל כו' (וכמ"ש מזה במ"א בד"ה רני ושמחי בת ציון כו' ובד"ה צאינה וראינה):

ao passo que, no caso Dele, bendito seja, o pensamento não O reveste nem O circunda, D'us nos livre, pois Ele, bendito seja, é exaltado e elevado acima disso, e é santo e separado etc. (como se explica sobre isso em outro lugar, no discurso que começa "Canta e alegra-te, ó filha de Tsion" etc., e no discurso que começa "Saí e vede").

LikuteiTorah.com
A PARASHÁ CHASSÍDICA

Sobre esta edição

Esta edição contém o texto hebraico e a tradução em português.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Nossa tradução em português, feita a partir da nossa tradução inglesa do hebraico, sem as notas da Kehot: CC BY 4.0.

Esta edição como um todo: CC BY-NC 4.0. Pode ser copiada, impressa e compartilhada livremente, citando a Kehot Publication Society e likuteitorah.com; não pode ser vendida. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

A tradução para o português foi feita a partir da edição em inglês de likuteitorah.com com ajuda de IA (openai/gpt-6-luna-pro:batch), com o hebraico ao lado para conferência; ainda não foi revisada por um editor humano. Confira com o hebraico tudo o que for importante.

O Rebe pediu que os maamarim da parashá da semana, a “Parashá chassídica”, sejam estudados durante essa semana, distribuídos pelos seus sete dias (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Por que estudá-la, e as brachot do Rebe: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

Um projeto gratuito e sem fins comerciais; nada aqui é vendido. Sem afiliação com a Kehot, o Sefaria ou a Biblioteca de Lubavitch. © likuteitorah.com

De likuteitorah.com/pt/likutei-torah/behav/3/

DEDICADO EM HONRA DE

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

O pai do Rebe, Reb Levi Itzhak